

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑτησία δρ. 8,—
Ἑξάμηνος 4,50
Τρίμηνος 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησία φρ. 10,—
Ἑξάμηνος 5,50
Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστων λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Ἀθήναις, 10 Μαρτίου 1912

Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 15

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1908, 1909, ΚΑΙ 1910

1. Ἰδεῶδες τῶν Ἑλλήνων, Παν. Προεστόπουλος, Ἀθήναι (1908).—2. Περόμαχος τῆς Ἐλευθερίας, Γεωρ. Χ. Πωλογεώργης, Χανία (1908).—3. Ἰωνικὸς Ἀστήρ, Βασίλ. Β. Διογένης, Σμύρνη (1908, βραβεῖον ἐκλογέως).—4. Οὐρανία Μολπή, Εὐρυπόλη II. Ἐμμανουήλ, Σμύρνη (1909, βραβεῖον ἐκλογέως).—5. Χρυσόφτερη Ἑλπίδα, Ἰωαν. Π. Παπαευσταθίου, Βόλος (1908).—6. Εὐγενής Φιλοδοξία, Γεωργ.

Βλ. Παμπούκας, Ἀθήναι (1908).—7. Δεινοπαθούμενη Ἑλλάς, Θεμιστ. Κ. Λυκιαρδόπουλος, Βόλος, (1910).—8. Ἑλληνόπαις, Γεώργιος Δ. Ἰατρίδης, Καρδίτσα (1908).—9. Εἰκοστή Πέμπτη Μαρτίου Στυλ. Μ. Κωσταλίας Ἀλεξάνδρεια, (1909).—10. Ὀνειρεμένη Πατρίδα, Θερασόπουλος Αὐτόνομος, Λευκωσία (1908).—11. Μητρικὴ Στοιγὴ, Ἄννα Ν. Βούλγαρη, Ἀθήναι (1910).—12. Ἡ Γαλανὴ μας Σταυρο-

φύρα, Πέτρος Κ. Καραγεώργης, Κάιρον (1909).—13. Σκλαβωμένο Ἑλληνόπουλο, Ἰάκωβος Ν. Καφεζέξης, Ἀθήναι (1908).—14. Πανελλήνιος Πόθος, Ξεάνθος Κ. Λυσιατῆς, Λάρινα (1910).—15. Οριαμβέων Μεγαλοιδεάτης, Γεωργ. Κ. Λυκιαρδόπουλος, Βόλος (1910).—16. Σπινθήρ τῆς Ἐλευθερίας, Διομήδης Α. Τσακίρης, Ἡράκλειον (1909).—17. Δοξασμένο Εἰκοσιένα, Γεώργιος Ν. Μαρατίνης, Καρδίτσα (1908).

ΑΘΗΝΑΙ·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

Αγαπητοί μου,

ΠΟ ὀλίγον ἐπέστρεψα ἀπὸ μίαν θαυμασίαν ἐορτήν. Εἰς τὴν πόλιν μας ἦλθε προχθὲς ὁ διάσημος Γάλλος ποιητής καὶ ἀκαδημαϊκὸς Ἰωάννης Ρισπέν (Jean Richerpin) διὰ τὸ δώσει δύο διαλέξεις εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Ἡ ἑταιρεία τῶν Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων ἐκέλευσε ὅτι ἐπρεπε νὰ τὸν περιποιηθῇ. Διωργάνωσε λοιπὸν πρὸς τιμὴν τοῦ μίαν ἐκδρομὴν εἰς τὸν Διόνυσον καὶ ἕνα πρόγευμα εἰς τὴν Κηφισιά. Εἰς τὸ πρόγευμα αὐτὸ παρεκάθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ συγγραφεῖς μας, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γρυπάρης, ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Λάμπρος, ὁ ἐφορὸς τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Καμπύρογλους, ὁ πρόεδρος τοῦ Περνασσῶ κ. Σακελλαρόπουλος, ὁ μουσικοσυνθέτης κ. Σαμάρας, ἡ χορεύτρια τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν χορῶν Ἰσιδώρα Δούγκαν, παρεπιδημῶσα καὶ αὐτὴ κατὰ καλὴν σύμπτωσιν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου. Πενήντα ἀνθρώποι, μετὰ τῶν ὁποίων τὸ ἄνθος τῆς πνευματικῆς ἀριστοκρατίας, περιστοιχίσαν εἰς τὸ μέγαλον ἀνθοστόλιστον τραπέζιν τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Κηφισιάς τὸν γάλλον Ἀθάνατον. Εἶνε δὲ ὁ Ρισπέν ἕνας ἀνθρώπος ὠραϊότατος, προχωρημένης ἡλικίας—ἐγεννήθη τὸ 1849—ἀλλ' ἀκμαῖος καὶ ζωηρότατος, ὁμιλῶν καὶ ἀπαγγέλλων θαυμάσια. Ἡ ζωὴ του ὑπῆρξε περιπετειώδης. Τὴν ἤρχισε πτωχὸς καὶ δυστυχὴς. Περιπλανήθη, μετῴθη τὰ ταπεινὰ ἐπαγγέλματα τοῦ ἀρχοφύτου καὶ τοῦ μούτσου, λέγον μάλιστα ὅτι ἕνα καρὸν ἔκαμε καὶ ρομαντιστὸς—γνωρίζετε τὴν λέξιν ἀπὸ τὸν «Τιάρκον καὶ Ζινέτταν»—ἀκολούθησας μίαν πατριὴν Ἀποικιάνων. Ἀλλ' εἶχε γεννηθῇ ποιητής. Ἦρχισε νὰ γράφῃ καὶ νὰ δημοσιεύῃ. Γρήγορα ἀπέκτινσε δόξαν καὶ πλοῦτον καὶ σήμερον εἶνε ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ζαν Ρισπέν, γνωστὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Μετὰ τὸ γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀντηλλάχθησαν ὠραῖαι προδόσεις καὶ ἀπηλαύσαμεν ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν γοητευτικὴν εὐγλωττίαν τοῦ ποιητοῦ, ἐρωτευμένου μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἐξήλθομεν εἰς τὸ ἄλσος, ὅπου, ὑπὸ τὰ πράσινα φυλλώματα κ' ἐπὶ κυανοῦ ἀκλήτους, ἡ Ἰσιδώρα Δούγκαν, μὲ τὴν ἀρχαίαν τῆς ἐνδυμασίαν, μᾶς ἐγύρυνε τοὺς θαυμασίους χορούς της. Ἐπειτα ἡ δεσποινὴς Δαμασκηνὸς ἀπήγγειλε γαλλιστὶ ποιήματα τοῦ Ρισπέν. Κατόπιν ὁ ποιητής κ. Πο-

λέμης ἐδιάβασε ποιήματα τοῦ ἰδίου μεταφρασμένα ἑλληνιστῶ. Ἐπειτα ὁ κ. Σαμάρας μᾶς ἐπαιξε εἰς τὸ πιάνο ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν νέαν του ὄπεραν. Καὶ τέλος ὁ ἴδιος ὁ Ρισπέν μᾶς ἀπήγγειλεν ἐνθουσιασμένους ποιήματά του.

Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει κ' ἕνα περίφημον: Ἡ «Καρδιά τῆς Μάννας». Αὐτὸ τὸ ποίημα τὸ ξεύρει ὅλος ὁ κόσμος. Εἶνε σὰν παραμῦθον. Μία φορὰ, λέγει, μία καλὴ γυναῖκα ἐξήγησεν ἀπὸ τὸν νέον τῆς ἀνδρὰ ποῦ τὸν εἶχε σὰ σκλάβον, νὰ τῆς φέρῃ τὴν καρδιά τῆς μάννας του, διὰ νὰ τὴν δώσῃ, νὰ τὴν φάῃ τὸ σκυλί της. Ὁ νέος ποῦ τὴν ἀγαποῦσε τρελλὰ, τρέχει εὐθὺς εἰς τὸ σπίτι του, σκοτώνει τὴν μάννα του, τῆς ξεριζώνει τὴν καρδιά, τὴν παίρνει καὶ ξεκινᾷ διὰ τὸ σπίτι τῆς κυρᾶς του. Εἰς τὸν δρόμον σκοινιάττει καὶ πέφτει. Τοῦ πέφτει ἀπὸ τὰ χέρια του κ' ἡ καρδιά καὶ κυλᾷ πάρα-πέρα. Καὶ τὴ στιγμή ποῦ σηκώνεται ὁ νέος καὶ σκύρτει διὰ νὰ τὴν ξαναπάρῃ, ἡ καρδιά, ἡ καρδιά τῆς μάννας, τοῦ μιλεῖ καὶ τὸν ῥωτᾷ:

«—Μὴν ἐκτύπησες, παιδάκι μου;»

Τὸ παραμῦθον αὐτὸ παριστᾷ τὴν μητρικὴν στοργήν. Θέλει νὰ πῇ δηλαδὴ, ὅτι ἡ μητέρα ἀγαπᾷ τόσο πολὺ τὸ παιδί της, ὥστε καὶ ἂν τὴν ἐσκότωνε, καὶ ἂν τῆς ἐξεριζώανε τὴν καρδιά, καὶ ἂν ἤμπορούσε νὰ αἰσθάνεται, θὰ τοῦ τὰ ἐσυγχωροῦσε ὅλα καὶ θὰ ἐξακολούθει νὰ τὸ λατρεύῃ...

Αὐτὸ τὸ ποίημα ἔπνευσε πολλὰς φορὰς νὰ τὸ διαβάσω καὶ νὰ τὸ ἀκούσω. Εἶνε μάλιστα μεταφρασμένον κ' ἑλληνικὰ καὶ συχνὰ ἀπαγγέλλεται. Πάντοτε δὲ καὶ παντοῦ συγκινεῖ. Εἶνε, καθὼς σὰς εἶπα, ἕνα πασίγνωστον, παγκόσμιον ποίημα. Ἀλλὰ ποτε δὲν συνεκινήθη ὅσον πρὸ ὀλίγου, ποῦ τὸ ἤκουσα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἰδίου τοῦ ποιητοῦ. Μοῦ ἐφάνη ἄλλο πρᾶγμα! Πρῶτον ἀπὸ τὴν ἀμίμητον εἰς παραστατικὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Ρισπέν. Ἐπειτα διότι τὸ ἔλεγεν αὐτός. Ἡ «Καρδιά τῆς Μάννας» τοῦ Ρισπέν, ἡ περίφημη, ἀπαγγέλλεται ἐκεῖ εἰς τὸ ἄλσος τῆς Κηφισιάς ἀπὸ τὸν ἴδιον, ὅπως τὴν ἐννοεῖ, ὅπως τὴν αἰσθάνεται, σὰς βεβαίῳ ὅτι δὲν εἶνε οὔτε μικρὸν πρᾶγμα οὔτε κοινὴ ἀπόλαυσις. Δὲν θὰ λησμονήσωμεν γρήγορα τὰς ἐντυπώσεις τῆς ὥρας αὐτῆς ἡμέρας, ποῦ εἴχαμεν μετὰ τῶν Ρισπέν. Καὶ ἡ ὠραιότερα, ἡ λεπτότερα ἀπ' ὅλας ἦτο αὐτή, ἡ ὁποία καὶ ἐφυλάχθη τελευταία. Διότι μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς «Καρδιάς τῆς Μάννας» ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς διαλύσεως. Κ' ἐνῶ τὸ ἔκτακτον τραῖνον θὰ μᾶς ἐγύριζε κατὰ γοητευμένους εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐν αὐτοκίνητον παρελάμβανε τὸν Ρισπέν, τὴν κυρίαν Ρισπέν καὶ τὴν Ἰσιδώρα Δούγκαν διὰ νὰ τοὺς φέρῃ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ ἐξεκίνησε ἐπευφημούμενον καὶ ραινόμενον μὲ ἄνθη...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΠΑΙΔΩΝ

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Λονδίνου, μέσα εἰς ἕνα δάσος, ζῇ ἕνας παράξενος ἄνθρωπος, ὁμοιάζων πολὺ μὲ τὸν ἀρχαῖον Διογένην. Ἡ μόνη ἴσως διαφορὰ εἶνε, ὅτι ἐνῶ ὁ ἀρχαῖος, ὡς μόνον κατοικίαν εἶχεν ἕνα πῖθον καὶ τὸν ἐκύλιεν ὅπου ἤθελεν, ὁ σύγχρονος ἔχει μίαν πελωρίαν ὁμβρέλλαν ἀμάξης, (ξεύρετε κατὰ ἀμαξία καὶ ἀντὶ κουκούλας ἔχουν ὁμβρέλλαν,) τὴν ὁποίαν στήναι ὅπου θέλει. Εἶνε ἡ μόνη του κατοικία καὶ ἡ μόνη του ιδιοκτησία. Ἀλλ' ἔχει θαυμασίαν ὑγείαν. Εἶνε ἀπηλλαγμένος ἀπὸ κάθε φροντίδα, δὲν πληρώνει φόρους, δὲν ἔχει βάρη εἰσπρακτικὰ καὶ οἱ κῆτοικοι τοῦ γειτονικοῦ χωρίου τὸν τρέφουν προθύμως. Δι' ὅλα αὐτὰ θεωρεῖται ὁ εὐτυχέστερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Ὅταν βραδυάζῃ, ἀνοίγει τὴν ὁμβρέλλαν του, βγάζει τὰ παπούτσια του, γάνει τὰ πόδια του μέσα εἰς ἕνα σακόν, ξαπλώνεται καὶ κοιμάται μακαρίως.

Πολλοὶ εἰς τὸ Λονδίνον τὸν ζηλεύουν διὰ τὴν τύχην του. Κανεὶς ὅμως ὡς τώρα δὲν τὸν ἐμιμήθη. Καὶ ἀπὸ αὐτὸ εἴμπορομε νὰ μνηστέωμεν ἂν ὁ νέος Διογένης εἶνε, ὅπως τὸν λέγουν, ὁ εὐτυχέστερος τοῦ κόσμου...

—

ΘΥΤΨΑΛΑ

Τὰ ἄκρα συναντῶνται. Διὰ τοῦτο ὁ γνήσιος ἀριστοκράτης, ὅταν ξεπέσῃ, δὲν γίνεται μικρέμπορος ἀλλὰ χωρικός.

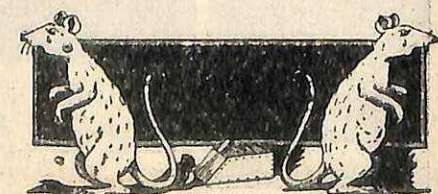
Τὴν ἡδονὴν τοῦ μασημάτος τὴν αἰσθάνονται οἱ ἄνθρωποι μόνον ὅταν χάσουν τὰ δόντια των.

Ὅσοι θαυμάζουν τὰς κορυφάς, ἄς μὴ λησμονοῦν ὅτι ὑπάρχουν καὶ κολοκυθοκορυφές.

Οἱ ἐγωῖσται ὁμοιάζουν μὲ τὴν συκιά. Τίποτε δὲν φυτρώνει στὸν ἱστικὸ της. Κι' ἂν καμμιά φορὰ φυτρώσῃ κατὰ, θὰ εἶνε φειδώχορτο.

Πολλοὶ ἄνθρωποι εἶνε μηδενικά, καὶ ὁ τρόπος ποῦ ζοῦν τοὺς ἐδῶσε τὴν μάδα ποῦ χρειάζονται διὰ νὰ γίνουν κάτι.

Δ. ΓΡ. Κ.

Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

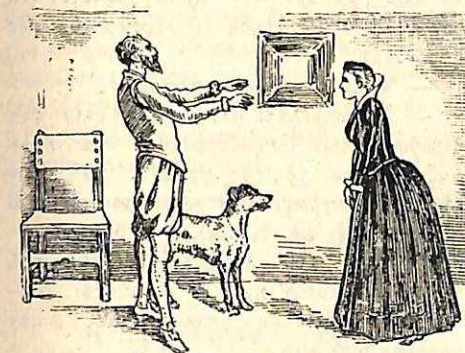
[ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Μ. CERVANTES]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια)

— ὦ! ἔκαμεν ὁ Δὸν Κιχώτης ἑξέυρω! ὅτι εἶνε ὁ μάγος Φρεστών. Εἶνε σφώτατος μάγος ἀλλὰ καὶ μέγας μου ἐγχορὴς, διότι γνωρίζει ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ συνάψω φοβερὰν μάχην μ' ἕνα ἱππότην ποῦ εὐνοεῖ καὶ ὅτι ἀπὸ τὴν μάχην αὐτὴν ἐγὼ θὰ ἐξέλθω νικητὴς χωρὶς νὰ ἤμπορέσῃ νὰ τὸ ἐμποδίσῃ.

Ἡ εἰκονόμος καὶ ἡ ἀνεψία ἐσκέφθησαν ὅτι καλλίτερον ἦτο νὰ μὴ συζητήσουν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, διότι ἡ ἀντιλογία δὲν ἔκαμνεν ἄλλο παρὰ νὰ ἐξερεθίσῃ τὸν Δὸν Κιχώτην. Καὶ ἡ συνομιλία ἐσταμάτησεν ἐδῶ.

Μετὰ τὴν ἀσθένειάν του, ὁ Δὸν Κιχώτης ἔμεινε δεκαπέντε ἡμέρας εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐντελῶς ἡττωμένος καὶ φρόνιμος. Ἦρχισε πάλιν τὰς τεσπινὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας ἄλλοτε ἔκαμνε συχνὰ μὲ τοὺς φίλους του, τὸν ἐφημέριον καὶ τὸν κουρέα. καὶ δὲν ἔλεγε λέξιν ἢ ὁ-

ποία θὰ ἤμπορούσε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ ὑποπτευθῶν, ὅτι εἶχε σκοπὸν ναναχωρήσῃ καὶ πάλιν, μολονδὶ συχνὰ ἐνοπάζιν, ὅτι τὸ μόνον πρᾶγμα ποῦ ἐχρειάζετο ὁ κόσμος ἦτο ἡ Πλανόδιος Ἴπποσύνη. Οὕτως ἐκείνοι ἤρχισαν νὰ ἐλπίζουν, ὅτι παρητήθη πλέον ὀριστικῶς τῆς ιδέας τοῦ νὰ τὴν ἀναστήσῃ. Ἐν τούτοις, κρυφὰ ἀπ' ὅλους, συνενοεῖτο μὲ τὸν χωρικὸν ἐκείνον, τὸν ὁποῖον εἶχε καταφέρει νὰ γίνῃ ἱπποκόμος του.

Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς ὀνομάζετο Σάντος Πάνθας. Ἦτο τίμιος, χρηστούτης, ἔχι καὶ πολὺ κουτός, ἀπειναντίας μάλιστα εἰς μερικὰ πράγματα ἐξυπνότητος. Εὐκόλῃ ὅμως ἐγύρισε τὸ κεφάλι του μὲ τὰς πολλὰς ὑποσχέσεις περὶ μεγάλων ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας θὰ εἶχεν, ἂν ἐγίνετο ἱπποκόμος τοῦ Δὸν Κιχώτου. Μεγαλητέραν δὲ ἐντύπωσιν ἀπ' ὅλα τοῦ ἔκαμεν αὐτὸ ποῦ τοῦ εἶπεν ὁ μέλλων αὐθέντης του, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἦτο καθόλου ἀπίθανον, εἰς τὰς ἱπποτικὰς των περιπλανήσεις καὶ περιπετείας, νὰ κυριεύσουν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου καμμίαν νήσον, τῆς ὁποίας τότε, κατὰ τὴν συ-

νήθειαν τῶν ἱπποτῶν, ὁ ἱπποκόμος τοῦ κατακτητοῦ, δηλαδὴ ὁ Σάντος Πάνθας, θὰ ἐγίνετο διοικητής.

Διοικητὴς μᾶς νήσου; καὶ τί ἄλλο ἤθελεν ὁ δυστυχὴς χωρικός; Καὶ πῶς νὰ μὴ τὸ πιστεύσῃ, ὅταν τοῦ τὸ ὑπέσχετο ἕνας αὐθέντης τόσο σεβαστὸς καὶ σοβαρὸς ὡς τὸν Δὸν Κιχώτην; Καὶ ἡ συμφωνία ἐκλείσθη. Ὁ Δὸν Κιχώτης ἐμάζευσε ὅσα χρήματα καὶ ἀσπρόρουχα εἶχεν, ἐκαθάρισε κ' ἐπεσκεύασε ὅσον καλλίτερα ἤμπορεσε τὴν πανοπλίαν του, καὶ μίαν νύκτα, πολὺ ἀργά, χωρὶς νὰ εἰπῇ τίποτε εἰς τὴν ἀνεψίαν του ἢ εἰς τὴν εἰκονόμον του, τὸ ἔσκαψεν ἀπὸ τὸ σπίτι κρυφὰ, ὅπως τὴν πρώτην φορὰν. Ὁ Σάντος Πάνθας τὴν ἐπερίμενε εἰς τὸ συμφωνηθὲν μέρος, καὶ τὴν αὐγὴν πλέον ἦσαν τόσο μακράν, ὥστε δὲν ἐφοβούτο καταδιωξθῆναι.

Ὁ Σάντος Πάνθας ἐκαβαλλίκευεν ἕνα γαῖδαρον, τὸν ὁποῖον ὀνόμαζε Παρδαλόν, εἶχε δὲ εἰς τὴν σέλλαν του δύο μεγάλα δισάκια, διὰ νὰ βάλῃ μέσα τὰ τρόφιμα καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα πράγματα των. Ἄλλο δὲν ἐποθεύσε καὶ δὲν ὤνειρεύετο παρὰ νὰ γίνῃ τὸ γρηγορώτερον διοικητὴς τῆς νήσου, τὴν ὁποίαν τῷ εἶχεν ὑποσχεθῇ ὁ κύριός του. Ἐσυλλογίζετο μάλιστα, ὅτι θὰ ἦτο πολὺ καλλίτερον δι' αὐτὸν ἂν ἐγίνετο βασιλεὺς. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ γυναῖκά του —

οὐτὸ τὸ ἐννοοῦσεν, — ἡ ἀγαθὴ σινιόρα Μαρία Πάνθα, δὲν εἶχε μούτρα γιὰ βασιλίσσα, ἀπεφάσισε ναρκεσθῇ αὐτὸς εἰς

τὴν τίτλον τοῦ διοικητοῦ καὶ νὰ τὴν κάμῃ ἀπλῶς «διοικητὴν», ἢ, ἂν ἐπέμενε, «κοντέσσαν». Αὐτὸ μάλιστα, ἤμπορούσε νὰ τὸ κάμῃ μιά χαρὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Μετ' ὀλίγον, πηγαίνοντες καὶ συνομιλοῦντες, ὁ ἱππότης μὲ τὸν Ἀχαρνόωντα καὶ ὁ ἱπποκόμος μὲ τὸν Παρδαλόν, ἐφθασαν εἰς μίαν μεγάλην πεδιάδα, ὅπου ὑπῆρχον καμμιά σαρανταρὶ ἀνεμόμυλοι.

— ὦ! ὦ! ἀνέκραξεν ὁ Δὸν Κιχώτης μόλις τοὺς εἶδεν. Ἡ τύχη μᾶς εὐνοεῖ. Κύτταξε, Σάντες! Ἐκεῖ—πέρα ὑπάρχουν περισσότεροι ἀπὸ τριάντα γίγαντες. Θὰ τοὺς πολέ-

μῶσω καὶ θὰ τοὺς ἀφαιρέσω τὴν ζωὴν. Θὰ τοὺς γυμνώσωμεν ἔπειτα καὶ θὰ πλουτήσωμεν μὲ τὰ λάφυρα, τὰ ὅποια πάντοτε ἀνέχουν νομίμως εἰς τὸν νικητὴν. Ἡ ἐξόντωσις τῶν τρωμερῶν αὐτῶν γιγάντων εἶνε ἔργον δικαιοσύνης.

— Γιὰ ποιοὺς γίγαντες μοῦ λές; ἠρώτησεν ὁ Σάντος.

— Ἐκεῖ—κάτω, ἐμπρὸς σου, ἀπῆντησεν ὁ Δὸν Κιχώτης. Δὲν τοὺς βλέπεις ὀρθοὺς μὲ ἀπλωμένα τὰ χέρια; Εἶνε ἀπὸ τὴν καταραμένην ἐκείνην ράτσαν τῶν γιγάντων, ποῦ τὰ τεράστια χέρια των εἶνε τόσο μακρὰ, ὥστε φθάνουν πέντε μίλλια ἀπὸ τὸ σῶμά των.

— Κύτταξε καλλίτερα, ἀφέντη, σὲ παρακαλῶ! εἶπεν ἐκπληκτὸς ὁ Σάντος. — Βλέπεις καὶ τίποτε ἄλλο; ἠρώτησεν ὁ Δὸν Κιχώτης.

— Τί νὰ ἰδῶ;... εἶπεν ὁ Σάντος ἐκείνα—ἐκεῖ τὰ πράγματα δὲν εἶνε γίγαντες, πῶς τοὺς εἶπες... εἶνε, ἀφέντη μου, ἀνεμόμυλοι... νέτοι—σκέτοι... καὶ τὰ χέρια ποῦ λές εἶνε τὰ φτερά τους ποῦ γυρίζουν μὲ τὸν αἶρα καὶ κάνουν τὸ μῦλον νὰ δουλεύῃ.

— Σοὺ λέγω λοιπὸν ὅτι εἶνε γίγαντες! ὑπέλαβεν ὁ Δὸν Κιχώτης ἐξηρεθισμένος. Ἄν φοβάσαι, κάθῃς ἐκεῖ στὴν ἄκρην καὶ κάνε τὴν προσευχὴ σου. Ἐγὼ θὰ τοὺς κτυπήσω ὅλους...

(Ἐπείτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

Ἰδε τὸν Ὀ-
δηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή
τοῦ Κεφ Β

ΔΙΠΛΗ ΕΙΚΟΝΑ

Γύριζε ἀπὸ τὸ Φάληρο. Ἐμπῆκα 'ς ἓνα βαγόνι καὶ ἐπερίμενα νὰ ξεκινήσῃ τὸ τραῖνο γιὰ τὰς Ἀθήνας.

Ἦταν ἡ ὥρα ποῦ ὁ ἥλιος πήγαινε νὰ δύσῃ, μὰ φαινόταν ἀκόμη ἀρεκέτ᾽ ψηλὰ στὸν οὐρανὸ.

Ἐμοιαζε σὰν δίσκος πελώριος ὁλόχρυσος, ποῦ σκόρπιζε γύρω λάμψι αἵματοβαμμένη. Γέροντας ἔχυνε στὴ θάλασσα τὸ χρυσάφι του κι' ἐκείνη κυμάτιζε ἀπαλὰ χρυσόφαινα.

Τὰ βουνὰ πέρα ἐλοῦζοντο στὶς στερνὲς τοῦ ἡλίου ἀναλαμπές.

Ἐβλεπα τὴ δύσιν αὐτὴ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ τζάμι τοῦ βαγονιοῦ. Τρυγυρισμένη ἀπὸ τὸ πλάισιο τοῦ παραθύρου, ἔμοιαζε σὰν εἰκόνα μαγεμένη ὁλοζώντανη.

Ἡ εἰκόνα αὐτὴ καθρεπτιζόταν τέλεια στὸ τζάμι τὸ ἀντικρύν. Μονάχα ἐδῶ ἡ φλογερὴ τοῦ ἡλίου λάμψι εἶχε χλωμιάνει κι' ἔχυνε τώρα ἓνα φῶς ἥρεμο, ἀπαλὸ. Θαρροῦσες πῶς ἀπλόηθηκε μπροστὰ τῆς ἀπλόης διαφανὸς μαγικῆς.

Κύτταξα τὴ δύσι τὴν ἀληθινή. Θέλησα ν' ἀπολαύσω τὴν ὁμορφίαν τῆς νύκτος τὸν μεγαλεῖον τῆς.

Μὰ ἡ ζωηρὴ φλόγα τοῦ ἡλίου μ' ἐθάμπωσε, μ' ἐτύφλωσε, δὲν μ' ἄφησε νὰ αἰσθανθῶ τὴ γοητεία τῆς εἰκόνας.

Γύρισα στὴν ἄλλη ζωγραφιὰ ἀντίκρου.

Ἦταν ἐκεῖ μὰ δύσιν μυστηριώδης, αἰθέρια, μακρυνὴ σὰν ὄνειρο. Τὸ γλυκὸ τῆς φῶς ξεκούραζε τὰ μάτια κι' ἔχυνε στὴν ψυχὴ γαλήνη, ἡδονή. Ἡ διάφανη χλωμὴ θωριά τῆς, ἡ ἀνύπαρκτη, μούδινε τὴν ἀπόλαυσι μίας εὐτυχίας ἀληθινῆς. Βοήκα στὴν ψεύτικη περαστικὴ χαρὰ στιγμιαίων αἰώνιων ἀλυσμώντες...

Ἡ εἰκόνα ἡ ζωτάνη ἦταν ἡ ἀλήθεια, ἡ πραγματικὴ κόττης, ἡ ἀνέφικτη, ἡ αἰθέρια ἦταν τὸ ὄνειρο.

Κρητικοπούλα

Η ΚΑΛΗ ΕΚΦΡΑΣΙΣ

Ὁ Χαροῦν ἀλ Ραχίδ ('Ἄρων ὁ Δίκαιος, σύγχρονος Καρόλου τοῦ Μεγάλου) εἶδεν εἰς τὸν ὄνειρον τοῦ ὅτι ἔχασε ὅλους τοὺς ὁδόντας του. Τὴν ἐπομένῃν ἔκαλε σεν ἓνα ὄνειροκρίτην διὰ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὸ ὄνειρόν του.

Ἐῖθε ὁ Θεὸς νὰ σὲ διαφυλάξῃ ἀπὸ τὸ κακόν, εἶπεν ὁ ὄνειροκρίτης, ἀλλὰ τὸ ὄνειρον σημαίνει ὅτι θὰ ἰδῇς ὅλους τοὺς συγγενεῖς σου ἀποθνήσκοντας. Ὁ Καλὴς ὁργισθὲν διὰ τὴν κακὴν ἐξηγήσιν τοῦ ὄνειρου καὶ διέταξε νὰ δώσουν εἰς τὸν ὄνειροκρίτην ἑκατὸν ραβδισμούς.

Ἀμέσως ἔστειλε νὰ καλέσουν ἄλλον ὄνειροκρίτην, ὁ ὁποῖος ἀκούσας τὸ ὄνειρον, ἀπεκρίθη ὁπῶς:

«Ὁ Οὐρανὸς ἡθελε νὰ παράσχῃ μακροβιότητα εἰς ὅλους τοὺς συγγενεῖς σου, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ὄνειρον σημαίνει ὅτι σὺ θὰ ἐπιζήσῃς αὐτὸς».

Ὁ Καλὴς εὐχαριστήσας, ἔδωκεν

ὡς ἀνταμοιβὴν εἰς τὸν ὄνειροκρίτην τοῦτον ἑκατὸν φλουριά.

Κατὰ βάθος καὶ οἱ δύο εἶπαν τὸ ἴδιον. Ἀλλὰ πολλὰκις, βλέπετε, ὁ τρόπος τῆς ἐκφράσεως εἶνε τὸ πᾶν.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ) Βούγ Ζαργάλ

Σ. Σ. Σ.

Καλέ, γιὰ δέτε πόσους λογίους βλέπω ὁλόγυρα ἐδῶ καθισμένους... πόσα κορίτσια, πόσους κυρίους, μὰ σὲ ψευδώνυμα ὅλους κρυμμένους.

Ἐδῶ μαζεύονται καθ' ἑβδομάδα συνεδριάζουν με τὴν τῶσιν χαρὶ καὶ ὁ καθένας τους με τὴν ἀράδα θέλει κομμάτι δόξα νὰ πάρῃ.

Κι' ἀκούς τὰ σοβαρά ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ 'κεῖ πέρα ἀστεῖα γνώμες, ιδέες, ποιήσι, σπανίως μεταφράσεις... τί χάρις, τί ἀρέσκια καὶ τί πρωτοτυπία! σὲ τέτοια συναναστροφή, μπορεῖς νὰ μὴ θαυμάσῃς;

Τὸ καφνεῖο μας εἶνε ἡ Σελίδα; καὶ τί θαμῶνας μέσα δὲν εἶδα!

Νὰ ἡ Ἐξόριστος Ἀτθίς ὁ τακτικὸς πελάτης, Κρητικοπούλα, Μόνωσις, δὲν πᾶνε πάρα πίσω, νὰ ἡ Γλυκεῖα ἡ Ἐλπίς, μ' ὅλα τὰ σοβαρά τῆς δὲν ἔξω ποῖα νὰ πρωτοπῶ καὶ ποῖα νὰ πρωταγῶ.

Ὁ Διάκος Ἀθανάσιος, τῆς Δάρνης τὸ Κλωνάρι, Ὁ Τέλλος Ἀγρὰς ποιηταί, κι' ἡ Βάρκα τοῦ Κανάρη. Καὶ πόσους ἄλλους ἀκόμη θὰ δῇς ποῦ ἐμφανίζονται ὡς κομῆται...

Κ' ἐσεῖς ποῦ εἴσατε εἰς ἀπεργία, ἐλάτε γρήγορα, ὅλοι ἐλάτε! σὰς τὸ φωνάζω ἐγὼ ἡ Σουλβία, τρέψτε νὰ γίνετε ὅλοι πελάται.

Συλβία

ΤΟ ΠΟΥΛΑΚΙ

Ψηλὰ στὸν οὐρανὸ τὸν ὁλογάλαν, μικρὸ πουλὶ πετᾷ. Ἐχε ἀνοιγμένα τὰ πτερά του καὶ ἀπαλὰ σκίζει τὸν δυνατὸ ἀέρα... Ὡ! τί ὠραῖο καὶ υπερῆφανο εἶνε τὸ πέταγμά του! Ἀλλ' ἀρὰ γε ποῦ πηγαίνει; εἶνε κακοῦ προμήνυμα; ἢ κάποιου καλοῦ ἄγγελος χαρῶπις; Εἶνε τῆς μοῖρας σκληρὰ καταδωξίς; ἢ χαρὰς γλυκεῖα ἀγγελία;... Ὁχι! εἶνε τὸ ἀθῶο πέταγμά του ἀπὸ χῶρα σὲ χῶρα,

εἶνε τὸ ἀθῶο πέταγμά του μακρὺ ἀπ' τὸν ἄγριο τῆς φύσεως θυμὸ.

Στ' ἀνθισμένο κλαράκι ἐπάνω μικρὸ πουλάκι εἶνε καθισμένο. Στὴ μονότονη σιγαλίαν δὲν ἀκουεῖται παρὰ τὸ γλυκυτότο κελάδημά του ποῦ μοιάζει σὰν ναυοῦρμα ἀρμονικὸ στὴ βαθεῖα σιωπῇ...

Ὡ! τί λεπτὸ, μελωδικὸ τραγοῦδι! Ἀλλ' ἀρὰ γε τί νὰ γλυκοκελάδῃ; Πίστες καὶ δυστυχίαι φοβερὲς μὴ καὶ μοιρολογαί, καὶ τὸ κελάδημά του κλάμμα-τος καὶ παρηγοριάς μὴν εἶνε θρόψαλο; ἢ εὐτυχίαι καὶ χαρὲς μόνο του τραγοῦδε;... Ὁχι! εἶνε τὸ ἀθῶο του γλυκοκελάδημα τῆς ἀνοιξὸς τραγοῦδι-τὸ ἀθῶο του γλυκοκελάδημα ποῦ σκορπᾷ στὴ φύσιν γύρω, σὰν ἓνα ἄρμονικὸ κώτατο ποῦ νὰ πηγαίνει ὁλοῖσα ψηλὰ στὸν οὐρανὸ.

Πέτα πουλάκι χαρωπὸ, πέτα πουλάκι ὅσο μπορεῖς σὲ χῶρες μακρυνές καὶ μετὰ τὸ γλυκὸ τραγοῦδι-σου σκόρπα τὴν ἀνοιξί παντοῦ. Ἀκούραστο σὲ πόλεις τρέχε, σὲ χωριά, σὲ δάση, σὲ χαράδρες ὅπου χιλιάδες ἀνθρώποι ζτοῦν παρηγορία.

Ἀς εἶνε τὸ κελάδημά σου, τῆς χαρὰς πάντα τὸ σιγαλὸν τραγοῦδι, τῆς λύπης παρήγορο μυρολόι. Καὶ δίνε μιὰν ἀναλαμπὴν ἐκεῖ ὅπου γιὰ πάντα πιά ἐσκοτείνιασε...

Ἐσπερος

ΟΚΤΑΩΡΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ

Φλόγος δικηγόρος υπερῆσιζεν ἀδεξιὸς ἐπὶ πολλὰς ὥρας εἰς τὸ δικαστήριον πελάτην του. Αἰφρὴν ἐρρίφθη εἰς τὴν τράπεζαν τῶν δικαστῶν ἐπιστόλιον, τὸ ὁποῖον ἀναγνώσας ὁ Πρόεδρος, δὲν ἡδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα. Κι' ἀφοῦ ἐγέλασεν ἀρεκέτ᾽ ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἔχον ὡς ἑξῆς: «Ὁ κατηγορούμενος παρακαλεῖ τὸ δικαστήριον νὰ καταλογίσῃ εἰς τὸν χρόνον τῆς φυλακιστέως του καὶ τὰς 8 ὥρας, τὰς ὁποίας ὁ δικηγόρος του ἐδαπάνησε πρὸς ὑπεράσπισίν του».

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ)

Τρελλόπαιδο τῆς Κερκύρας

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἀναμπομπούλα.—Διατί, Ἐθνικὴ Παιάν, καθόλου δὲν μεγαλύνεις; Ἐθνικὸς Παιάν.—Ὁφ, καὶ μὲν καὶ σὺ! ἐρωτᾷς ἂν μ' ἀφίγη τὸ καπέλλο μου νὰ μεγαλώσω;

Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Θεᾶς Ἐλπίδος

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας. Ὁ Διδάσκαλος, δεικνύων σημεῖόν τι ἐπὶ τοῦ χάρτου.—Τὶ ὑπάρχει ἐδῶ; Ὁ Μαθητὴς (θριαμβευτικῶς).—Τὸ δάκτυλό σας!

Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Συριακοῦ Πολεμιστοῦ

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1911

Εἰς τὰ κατωτέρω ἀποτελέσματα δὲν ἀναφέρονται παρὰ μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μοῦ ἔστειλαν, κατὰ τὸν Ὀδηγόν, λεπτομερῆ Σημείωσιν τῶν Εὐσημῶν ποῦ ἔλαβαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1911.

Εὐχαριστῶ θερμῶς τοὺς φίλους μου Ἐνα Χιωτάκι [20Ε], Ὑδραῖον Χάρον [20Ε] καὶ Ἀθανάσιον Διάκον [20Ε], διὰ τὰς γενικάς Στατιστικὰς τῶν Εὐσημῶν ποῦ μοῦ ἔστειλαν ἰδιαίτερώς δὲ τὴν Κάρμεν [30Ε], ἡ ὁποία μοῦ ἔστειλε τὴν τελευταίαν ὅλων, λεπτομερεστάτην καὶ ἀκριβῆ, μέχρι τοῦ τελευταίου ψευδωνύμου, γραμμένην εἰς χωριστὰ Δελτία—ὁλόκληρον σύγγραμμα. Αἱ στατιστικαὶ αὗται μοῦ ἐχρησίμευσαν πολὺ διὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν Σημειώσεων.

Συγχαίρω τοὺς βραβευθέντας καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ ζητήσουν τὰ βραβεῖα τῶν συμφωνῶν μετὰ τὸν Ὀδηγόν (Κεφ. Σ'. § 10, α', β', γ').

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κερκυραϊκὴ Ἀῦρα (ἔλαβεν εὐσημα 200.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐγγονος Ἀντοκράτορος, 105.—Ἐξόριστος Βασιληάς, 103.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἡπειρωτικὴ Ἑλπίς, 94.—Βυζαντινὸς Ἀετός, 90.—Κάρμεν, 88.

ΕΠΙΛΟΓΟΙ: Ἀθανάσιος Διάκος, 85.—Ὑδραῖος Χάρος, 78.—Νέλκε (πρώην Ἀρχιδόξ) Κάρλος, 75.—Σηματοφόρος Ἑλλήν, 74.—Γλυκεῖα Ἑλπίς, 73.—Σκληρὰ Πραγματικὴ, 68.—Φλογερὰ τοῦ Βασιληά, 67.—Ἀεροναυτοπούλα, 67.—Ἀνδρείος Ἀνδρείος, 67.—Λύρα τοῦ Φεραίου, 67.—Μικρομέγας, 66.—Συλβία, 65.—Δωδοναίος, 64.—Ἑλπίς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, 61.—Δύναμις τοῦ Δάνσιου, 51.—Μυστικός, 49.—Ἑλληνικὸν Ζῆφος, 48.—Τὸ Σβυστό μας Κανδήλι, 48.—Ἀμορῆ, 48.—Δάρνης Κλωνάρι, 43.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Χάρον, 35.—Βάρκα τοῦ Κανάρη, 35.—Ὀνειρον Δούλου Ἑλλήνος, 33.—Ματωμένο Φεγγάρι, 30.—Ἰδανικὸν τοῦ Καλλιτέρου, 30.—Βιδυρὴ Ἑλληνοπούλα, 29.—Σερνὸν Ἰον, 26.—Ἑλπίς τοῦ Ρήγα, 26.—Ναυταῖ τοῦ Ἀβέρωφ, 25.—Εἰμαρμένη, 24.—Τέλλος Ἀγρὰς, 24.—Υἱὸς Στοιγῆ, 23.—Κυδωνία, 22.—Κόρινθα, 22.—Κρανὴ Νίκης, 21.—Μουσική, 18.—Ἀπόλλων, 18.—Ἑλληνικὴ Θεότης, 14.—Ἡρώς τοῦ 21, 13.—Πρίγκιψ τοῦ Βυζαντίου, 13.—Σωφραζέττα, 11.—Φίλεργος Χελιδόν, 10.

Οἱ λαβόντες Εὐσημα κάτω τῶν 10 δὲν ἀναφέρονται διότι εἶνε πολλοί.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Εὐρυπιδου
τὴν 8 Ματίου 1912

ΙΔΟΥ, ἀγαπητοί μου καὶ ἡ ἐαρινὴ Ἰσημερία. Τώρα ἡ ἡμέρα ἔχει δώδεκα ὥρας ἀκριβῶς καὶ ἡ νύκτα ἄλλας τῶσας. Πρέπει νὰ σηκώσῃς νωρίτερα καὶ νὰ ἔχετε ὅλην τὴν ὥραν ἡμέραν εἰς τὴν διάθεσίν σας. Τί καλὰ νὰ ἦταν ἔτσι ὅλο τὸ χρόνο!..

Ἡ Κρανὴ Νίκης εἶχε νὰ μοῦ γράψῃ πολλὸν καιρὸν, ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν μαθημάτων καὶ πάλιν δὲν ἔχει νὰ μοῦ γράψῃ! Καὶ πελειώνει τὸ γραμματάκι τῆς ὡς ἑξῆς: «Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐνθυμήθη ἓν λατινικὸν γινώμικόν ποῦ λέγει: Ubi nihil erit quod scri-

bas, id ipsum scribito (δηλαδή. ὅταν δὲν ἔχῃς τί νὰ γράψῃς, αὐτὸ τοῦτο γράφε.) Κ' ἐγὼ λοιπὸν αὐτὸ σοῦ γράφω, ὅτι δὲν ἔχω τί νὰ σοῦ γράψω». Εἰδότε τί σοφὴ φίλη ποῦ ἔχω; Καὶ λατινίστρια!

Καὶ ὅμως, Ἑλλήν Ἀεροπόρος, βλέπω ὅτι γράφεις πολὺ καλὰ τὰ ἑλληνικά. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἐπεδόθης μετὰ πολλὴν ζήλον εἰς τὴν σπουδὴν τῆς μητρικῆς σου γλώσσης, τὴν ὁποίαν τόσον καιρὸν αἱ περιστάσεις δὲν σοῦ ἐπέτρεψαν νὰ σπουδάσῃς. Καὶ εἰς αὐτὴν τώρα θὰ τελειοποιήσῃς, καὶ ἡ γνώσις τῆς βουλγαρικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς δὲν θὰ σὲ βλάψῃ βεβαίως.

Ὁ Λευκοκόμης Ἀθηνῶν, ποῦ γράφει: «Εἶμαι κατενθουσιασμένος μαζί σου. Ἀπὸ ὅσα ἄλλα περιοδικὰ ἔτυχε νὰ διαβάσω, ἀπὸ κανὲν δὲν ἔμεινα εὐχαριστήμενος, διότι δὲν εἶνε τῆς ἡλικίας μου» ἐν ᾧ εἰς σὲ εὐρίσκει τὸ πᾶν. Καὶ βέβαια τὸ πᾶν δηλαδὴ ὅτι χρειάζεται.

Κατὰ τὸν Δωδοναῖον, ὁ ἐφετεῖός μου τόμος μοιᾶζει «μετὰ θαυμάσιον περιδῶλιν ἀπὸ ἐκλεκτὰ λουλούδια ποῦ χύνουν τὴν ὠραιότερην καὶ ἁρμονικώτερην εὐωδίαν». Εἶνε ἓνας τόμος ἀπὸ ὑπερβαίνει ὅλους τοὺς περασμένους, μετὰ τὸν «Πέτρον Ριονσαί», τὸν «Δὸν Κιγώτην», τὰ συγγὰ δωδεκαεξήλιθα φυλλάδια (ἓνα τὸν ρῆνα ἔχουμε ὡς τώρα) κλπ. κλπ. Χαίρω πολὺ ποῦ ἀναγνωρίζονται τόσον οἱ κόποι μου!

Βεβαίως, Ἡπειρωτικὴ, διὰ νὰ βάζω καὶ τὰ ὀνόματα μερικῶν, πληθύνουν τῶν ψευδωνύμων, εἰς τὴν Σ. Σ. Σ., σημαίνει ὅτι μὴν ἐξήγησαν οἱ ἴδιοι. Ἀλλ' ἔως πῶς θὰ εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ προσδῶ τὰ ψευδώνυμα τῶν; ὥστε εἰς μάτην ἐροῦντο, ὅτι θὰ ἐδομήσειεν καὶ τὸ ἴδιόν σου ὄνομα. Ἀλλ' ὡς ἐν γένει αὐτὸ δὲν μάρσσει. Καὶ δι' ἐκείνους ἀκόμη ποῦ τὸ ἀπαίου, τὸ κόμμα μετὰ δυσχεραίνεται. Προτιμῶ τὰ ψευδώνυμα μόνον.

Ἐδῶ, Κῆμα, ὁ Ρισπὲν ἔμεινε περισσότερον. Ἀπὸ τὸ Σάββατον ὡς τὴν Τετάρτην. Καὶ μάλιστα τόσον ἐνθουσιάζομαι τὴν ὠραιότητα τῶν Ἀθηνῶν, ὥστε ὑπεσπῆν νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ μείνῃ πολὺ. Ἐκαμὲ δὲ δύο διαλέξεις: μιὰν περὶ τοῦ «Θρόνου τοῦ Ναπολέοντος» (τὴν ἰδίαν ποῦ ἔκαμε εἰς τὴν Πόλιν σας) καὶ ἄλλην περὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ψυχῆς». Ὁ κ. Φαίδων σὰς γράφει τὰ ἐπιλοπία.

Ἡ ψηφοφορία πρὸς ἀνακήρυξιν τῶν 20 ὑποψηφίων ψευδωνύμων τῆς Α' τριμήνιας τοῦ 1912, ἤρτισε. Πρώτος ὁ Βυζαντινὸς Ἀετός μοῦ ἔστειλε προοίμιον τὸ ψηφοδέλιόν του, καθὰ καὶ τακτικὰ γραμμένο. Καὶ ἄλλοι κατόπιν ἓνα σωρὸ.

Τὸ ψευδώνυμόν σου, Ἀνώνυμος Ἐταιρεία, δὲν τὸ ἀναγνώσας διὰ τὸ 1912 καὶ κατὰ τὸν Κανονισμόν εἶμαι υποχρεωμένη νὰ τὸ δώσω εἰς τὸν πρώτον ποῦ θὰ τὸ ζητήσῃ, ἂν δὲν σπεύσῃς τὰ τὸ ἀναγνώσας διὰ νὰ σοῦ ἀνέχη.

Σοῦ ἔστειλα τὰ βραβεῖα σου, Ἑλληνικὴ Θεότης. Ναι, τὸ Γ' τοῦ Δημοψηφίσματος ἀφαίρει τὸ δικαίωμα τοῦ Ἀθροῦ, διότι δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν. Χαιρετισμοὺς ἀπὸ τὸν κ. Φαίδωνα καὶ νὰ πῇς εἰς τὴν ἀδελφὴν σου ὅτι τὴν ἐνέγραψεν εἰς τὸ «Θέατρον».

Ὅπως βλέπετε εἰς τὰς Μ. Ἀγγελίας, ὁ Ἐξόριστος Βασιληάς καὶ ἄλλοι φίλοι μου εἰς τὸ Ναύπλιον ἱδρυσαν σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῆς Διαπλάσεως. Τοῦς εὐχαριστῶ πολὺ καὶ ἐλπίζω ὅτι ὁ «Παλαμῆδης» των θὰ ὑποστηρίχῃ καὶ θὰ εὐδοκησῇ.

Διὰ τὸ σύμπλεγμα τῶν βραβευμένων τοῦ Δημοψηφίσματος τοῦ 1911, πρῶτος μοῦ ἔστειλε τὴν φωτογραφίαν του ὁ φίλος μου Υἱὸς Στοιγῆ. Παρακαλῶ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ μὴ ἀργήσουν. Εἰς τὰς 15 Ἀπριλίου, τὸ βραδύτερον, πρέπει νὰ ἔγω βλᾶς τὰς φωτογραφίας.

Ἀθάνατε Ἑλλάς, ἐχόρηκα πάραπολὺ ποῦ μοῦ ἐξάνθηρες ὑστερ' ἀπὸ τόσον καιρὸν. Διόλου δὲν σὲ εἶχα λησμονήσει. Ἐστὶ λησμονεῖται 12 ἐτῶν φίλια; Φίλησέ μου τὰ δελφάκια.

Ὁραῖας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: τὸ Σβυστό μας Κανδήλι, Θαλῆς, Διγὴ τῶν Ἑλπίδων, Σιαγὸν Δρόσου, Δικηγόρος τῆς Νεολαίας, Ἀγγελὴς Ξανθοῦλα, Συριακὴ Ἀῦρα καὶ Μαγαριένο Φούλι. Κεῖμα νὰ μὴν ἔγω ἄλλον τόπον!

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Ἀνοῖξες» τοῦ Κέματος.—Διάφορα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους.—Ἀνοῖξαιτικές ἐμμορφίαις. 6' τῆς Ἠχῆς τῆς Καρδίας.—Ἀστὴ Λίμνη τοῦ Ἑσπερου.—Ἐβιοπάλη τοῦ Τέλλου Ἀγρὰ.—Ἀνθοποιῶν φυλαί τῆς Ἡπειρωτικῆς.—Ἀνέκδοτα ἱστορικά καὶ ἄλλα, Παίγνια, Παῖδ. Πνεύματα κτλ. διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Τὸ ραῦν» (στὸ τέλος χαλᾷ).—Ὁ Ἀἰετοῦπαις (δὲν εἶνε μόνον πολὺ ἐκτενές, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ μέρη ἑλλειπές ὡς μεταφράσεις).—Ἐπὶ τῆς Ἀεροπλοῦς (δὲν λέγει τίποτε ἀσέμαντον).—Τὸ Ταξεῖδι μίας μαγίσσης πρὸς ἑνὶ ἡρώεα εἰς πολὺ ἀπλουστερὰν γλῶσσαν μεταφρασμένον.—Ἐξῆς καὶ ὅρις (στὸ τέλος στίχοι βεβιασμένοι, στρωφοί).—(Ἐμπορος καὶ ναυτιλίας) (πασιγνωστον).—Ἐντυπώσεις (καλὴ ἡ ἰδέα, ἀλλὰ πολὺ βιαστικὰ γραμμένον).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἰούδεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἡ ἀνανοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τὸν δικαίωμα τοῦ 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἡ ἀνανοῦται ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1912. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀρχαία, καὶ δὲ ἀπὸ κ. εἰς κοινὰ.

Νέα ψευδώνυμα: Μαγεμένη Πέτρα, κ. (Τ. Κ.). Στρατηγὸς Κανέβας, κ. Μινιόν, κ. (γιατὶ); Κλώνος Μυροῖνης, κ. (Σ. Σ.). Ἀτθίς τῶν Μουσῶν, κ. (Δ. Κ.). Δάρνης Ἀνθος, κ. (Δ. Δ.). Προγκίπιασα τῶν Δολφινῶν, κ.

σταματήσουν εἰς τὴν χαριτωμένην ἐκείνην σκη-
νὴν μὲ τὸν «Δὸν Κιχώντην» Περσέα (ἐ-
στειλα· εὐχαριστῶ πολύ·) **Ξανθὴν Πιταλοῦδα**
(τετράδια ἐστειλα·) **Μανόμενον Κῆμα** (ἔλαβα,
εὐχαριστῶ·) **Τέλλον Ἀγραν** (ἀδύνατον! δὲν
εἰσέδω πλέον ἂν ὑπάρχη καὶ ποῦ ὑπάρχει·
θὰ ἤθελα πολλὴν ὥραν νὰ ψάξω καὶ ξεῦρεις
ὅτι δὲν εὐκαιρῶ·) **Νέλκε** (ὄρθρῃ ἡ παρατήρησίς
σου καὶ ἐλήφθῃ ὑπ' ὅψει διὰ τὸν προσεχῆ Ὀ-
δηγόν·) **Γοργῶ** (εὐχαριστῶ πολύ διὰ τὸ ξεσπά-
θωμα) **Ἡχὼ τῆς Καρδιάς** (ναί, κάποιο μέ-
λος αὐτῆς τῆς οἰκογενείας εἶνε στὸν κύκλο μας
κ' ἔχει καὶ ψευδώνυμο, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμούμαι
ἂν ἐδοκίμεισε τίποτε στὴ Σ.Σ.Σ. ὁ κ. Φαί-
δων σ' εὐχαριστεῖ πολύ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον· ἡ
Κάνια τὸν μεγαλώνει, σπουδάζει καὶ σὲ χαί-
ρει·) **Ἀνοιξιν** (ἔλαβα λύσεις σου τῶν φυλα-
δίων 3 ἕως 8· εὐχαριστῶ δι' ὅσα καλὰ γρά-
φεις·) **Υἱκὴν Στοργὴν** (τὰ βραβεῖα τοῦ Ξεσπάθ.
καὶ τοῦ Δημοφ. δὲν λογαριάζονται εἰς τὸ
Ἀθρόον· τὸ λέγει ὁ Ὁδηγός, Κεφ. 5· § 9,
σημείωσις α'. βραβεῖον ἐστειλα·) **Γλυκεῖαν**
Ἑλλάδα (ἡλάττωσα ἀπὸ τοῦ 15ου, διότι τὸ
14ον εἶχε σταλῆ· ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς, δὲν ὑπῆρξε
ποτέ συνδρομητής·) **Ἄρην** (ναί, ἔχεις ὅλα τὰ
δικαιώματα·) **Συλβίαν** (εὐχαριστῶ γιὰ τὸ
ξεσπάθωμα· ἐπίσης γιὰ τὰ δύο ξεπυκα λογά-
κια ποῦ μ' ἐφαίδρυναν πολύ·) **Παπαγάλλον**
τοῦ **Τοάρου** (ἔχει καλῶς βραβεῖον ἐστειλα μ'
ἐπιστολήν·) **Τρολλόπαιδο τῆς Κερκύρας** (ποῦ
τὸ ξεσπάθωμα τοῦ προσοδεύει·) **Πρίγκιπα τῶν**
Μεδικῶν (πολύ εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλικὴν
φροντίδα·) **Θεὰν Ἑλπίδα** (ἐννοῶσα, ὅτι ὁ μό-
νος τρόπος νὰ μὴ σὲ μέλη ἂν σοῦ παίρνουν
κανένα ἀγοραστὴν, εἶνε νὰ προσπαθῇς ὅσον νὰ
εὐρίσκης νέους·) **Ἡβὴν** (ἐλήφθῃσαν καὶ διε-
διδάσθησαν·) **Μαγεμένην Πέτραν** (πολύ εὐ-
μορφο τὸ πρῶτό σου γράμμα·) **Στατηγὸν Κα-
νέβαν** (ἰδοὺ ὅτι ἐνεκρίθη· ἀλλ' εἶνε ὥς νὰ
μὴ σοῦ ἀνῆχη, ἐπ' ὅσον δὲν γράφεις καὶ τὸνο-
μά σου πλησίον·) **Λύραν τοῦ Φεραίου** (ἐστειλα,
εὐχαριστῶ·) **Εὐτυχὴ Φαράν** (ἔλαβα, εὐχαρι-
στῶ·) **Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες** (βραβεῖον ἐστειλα·)
Ἄγραν τῆς Μουρίσεως, Φτέρην, Φίλεργον
Χελιδόνα κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 8 Μαρ-
τίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμὸς Λύσεων τῶν
ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῶν μηνῶν Δεκεμ-
βρίου—Μαρτίου Πνευματ. Ἀσκήσεων.

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 19ης Ἀπριλίου).

138. Λεξιγραφίος

Ἐνα πλανήτην, λῦτα μου, ἂν πάρης,
Ἀντωνομίαν κ' ἀριθμητικόν,
Περίφρον ὅθ' ἄμης Ἀθηναίων
Πολιτικὸν καὶ στρατηγόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑδαίτικου Χάνου

139. Συλλαβόγραφος

Ἐν σύμφωνον εἰς ἕξον ἂν προσθέσης,
Ἀγγεῖόν τι κοινὸν ὀλιποτελέσης·

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο

140. Στοιχειοτονόγραφος

Τυῖμα ὀχλάσσης ἔλαβεν ἐν γράμματι,
Τὸν τόνον κατεβίβασε συνάμα,
Κ' ἔνα πτηνὸν ἐφάνη ἐν τῷ ἁμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου Ἀγρᾶ

141. Ἀναγραμματισμός

Ἐπῆρα μίαν προθεσιν
Καὶ τὴν ἀνεγραμμάτισα
Καὶ μουσικὸν τὴν ὄργανον
Εὐκόλως ἐσχημάτισα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέλκε

142. Πυραμῖς

+	Οἱ	στρυφοὶ	βασιλεῖς	τῶν	Θηδῶν
*	+	*	=	Σύνδεσμος·	
*	+	*	=	Διμαγωγός·	
*	+	*	=	Ἀρχ. ὄψιμος· Ἀττ.	
*	+	*	=	Κόλπος τῆς Ἑλλ.	

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μάντεως Κάλχαντος

143—144. Ἀστεῖα Παροράματα.

- 1.— Ὁ φίλος εἶνε μέλος τῆς ἐνδομασίας.
- 2.— Ὁ πόλος τοῦ λαοῦ εἶνε ὑψηλός.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ὑκίης Στοργῆς

145. Διπλῆ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητούμενων λέ-
ξεων ἀποτελοῦν μίαν τῶν Ἑσπερίδων, τὸ δὲ
πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέ-
ρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς,
ἀρχιερέα τῶν Ἑβραίων·

1. Ἀστερισμός ἡ ἕξις·
2. Πυρ στίχου·
3. Θυλασσινὸν ἐδιδίμου·
4. Κάτοικος ἑλλη-
νικῆς χώρας·
5. Ἀρχαία βασιλοῦσαις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συριανῆς Αὔρας

146. Φωνηεντόλιπον

πλς - * - ρος - τς - λος - φ

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας

147. Γρίφος

Τόπαν	ἡμῶν
Τόπαν	ἡμῶν
Τόπαν	ἡμῶν
Τόπαν	ἡμῶν
Τόπαν	ἡμῶν
Τόπαν	ἡμῶν

Ἄγρα τ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστυμάτου Τηλεγράφου.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 6

50. Ρώμη (Ρῶ, μι).—51. Ἑλλην (Ἑλλή, ν).—52. Λάμα - ἄλμα.

53. Σ

ΜΥΣ

ΚΥΡΟΣ

ΤΑΤΟΤΟΝ

ΚΕΡΑΣΟΒΟΝ

φός).—59. Σούπα (στᾶΣΟΥ ΠΑΛ).—60.

2+8-4=2-3=0.—61. Ἄργε στυροῦ.—

62. Ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ
Θεός κελεύει.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εὐχαριστῶ θερμῶς ἅπαντας τοὺς ψηφί-
σας με κατὰ τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1911.

Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες· (IB', 50)

Θερμῶς εὐχαριστῶ πάντας τοὺς υποστηρί-
ξαντας εἰς τὸ δημοψήφισμα τὴν ἀδελ-
φὴν μου **Ἡρώδα τοῦ Σουλίου**. Ἰδιαιτέ-
ρως συγγαίω τὸν φίλτατόν μου **Δάφνης Σιέ-
φανον**, καθὼς καὶ τοὺς λοιποὺς υποψηφίους
Κυανὸ κόμματος· **Πανελλήμιον Πάδον**,
Ἑλλάδα τοῦ Ρήγα, **Ἑλληνικὴ Θεοτήτα**—

ΔΕΔΩΝΑΙΟΣ (IB', 51)

Ἐνθαυρονθεῖς ἐκ τῆς ἐν τῷ προηγου-
μένῳ δημοψηφίσματι ἐπιτυχίας

μου, κατέρχονται καὶ πάλιν εἰς τὸν δόλι-
χον ἀγῶνα τῶν **Ψευδονήμων**, ἐνωθεῖς
καὶ μετὰ τοῦ κρατεροῦ ἐν **Ναυπλίῳ ΔΙΑ-**

ΠΛΑΣΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ὁ **ΠΑΛΑΜΙ-**
ΔΗΣ. — **ΔΑΦΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ**

Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος (IB', 52)

Παρακαλῶ τὸν Συριανὸν Πολεμιστὴν νὰ
μοῦ στείλῃ δεύτερον τετράδιον Μ.
Μυστικῶν, διότι τὸ σταλὲν πρῶτον ἀπωλέσθη.

Μαραμένο Φούλι (IB', 53)

Ἰδρύθῃ ἐν **Ναυπλίῳ** «**ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΣ**
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ», οὕτινος
σκοπὸς εἶνε ἡ συμμετογὴ εἰς τὸ Δημοψήφι-
σμα καὶ τὸ Ξεσπάθωμα. Γενομένων ἀρχαιε-
σιῶν ἐξελέγησαν: Πρόεδρος **Ἐξόριστος Βα-**
σιλῆας, Ταμίας **Ξανθὸς Μαρκήσιος**, Σύμ-
βουλος **Πρίγκιψ τῶν Μεδίκων**, **Εὐτυχὴς**
Φαράς, **Φούλι**. Μέλη δεκτὰ πανταχόθεν.
Ζητοῦνται δραστήριοι ἀντιπρόσωποι. Διὰ Κα-
ταστατικά κλπ. ἀπευθυντέον: **Θάων Σιῶκον**.
Ναύπλιον. (IB', 54)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 13ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 129)

ΑΘΗΝΩΝ: **Ι. Κ. Μ. Παπαδόπουλος**, Ἑλλή
Μέμπος, Πολυτέμνη Μ. Ἀγωνίτη.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεραίου, Δημ.
Παπανικολάου, Μιχ. Ἀκροβότος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΒΟΛΟΥ: Ἰωάν. Ζάμπας, Π. Δ. Μανώλης, **Ι.**
Σ. Τασόγας, Γ. Ν. Λεγομένους.

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Ἐμ. Π. Παπαδημιτρίου, Ν. Σα-
περόπουλος.

ΓΥΘΕΙΟΥ: Ἀσπασία Α. Οικονομάκη, Δημ. Α.
Οικονομάκος.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἀλκυών, Σπ. Δ. Μαρτίνης,

Γοργῶ.

ΛΙΜΝΗΣ: Ἰωάν. Σ. Χαρίτων, Μιχ. Γ. Σαβ-
βάκης, Ἰωάν. Ε. Μπελλάρος, Ἰωάν. Α. Λειβαδι-
της, Γ. Α. Τσοῦπρος.

ΠΑΤΡΩΝ: Κ. Ι. Φαριακίδης.

ΤΡΙΚΚΛΑΩΝ: Μαρία Κ. Παπαβάσου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟY

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐλένη Κ. Στρούμνη, Μα-
ρίκα Π. Βόλτου, Ζωή Ι. Σωτηράκη, Χρυσαλλίς,

Τριφυλλοῦ, Κανιπέρη.

ΚΥΔΑΡΩΝ: Εὐλ. Ι. Κερεστέλης, (12) Ἀ-
θηνά Ε. Δάδαινα, (12) Δέσποινα Ε. Δάδαινα (12).

ΕΙΡΩΝ: Α. Αμναίου, (12).

ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ: Θαλῆς.

ΜΙΝΙΑΣ: Σ. Π. Πατριτίου.

ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Ἑλληνικὸν Λίσθημα (12).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρθὴν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐ-
τέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκληροδόη ἡ ἐν
Κυδωνίᾳ **ΕΙΡΗΝΗ Α. ΑΙΜΝΑΙΟΥ**, ἡ ὅποια
ἐνεργαίᾳ διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἀπριλίου.
Πλεονάζει δρ. 0.60 διὰ τὸν προσεχῆ Διωνόν.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου:

ΘΕΑΤΡΟΝ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

[Ψυχοπατέρας — Τρίτος — Κωμω-
δία τοῦ Θανάτου — Μυστικὸ Κοντέ-
σας] Βιολέττας. — Φωτεινὴ Σάντερη.

— Στέλλα Βιολάντη. — Ραχίλ.

— Πειρασμός. — Ψυχοσάδχατο. — Χε-
ρουδέμ.

Κάθε Τετάρτη, δεκαπενθήμερον, θὰ πε-
ριεχθῇ ἀπὸ ἐν ὁλοκληρῶν ἔργων, καὶ θὰ
στοιχίῃ εἰς τοὺς ἐγγραφεμένους ἀπὸ τῶρα
συνδρομητάς

ΜΟΝΟΝ 80 ΛΕΠΤΑ

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἐλλιπὴ τὸν τόμον τοῦ 1911
ἐνεκεν ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς φύλ-
λων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπλη-
ρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ
ταχύτερον τὰ φυλλάδια τὰ ὅποια τοῖς
λείπουν, ἀποστέλλοντες μαζὶ καὶ τὸ
ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτά τὸ φύλλον).
Διότι μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν τόμων
τοῦ 1911, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια θὰ
περισσεύουν, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ
μὴν ἔχωμεν.